

Հոգեւնդիւս – REQUIEM

In memory of: ANDREW BAGHDOIAN (40 Days)

Requested by: Baghdoian, Wagner , Darin & Kliss Families

In memory of: GEORGE KISHIGIAN

Requested by: Lucy Kishigian; Lesley Kishigian; M/M Kishigian & Family; Phillip & Cynthia Kashigian; Scott & Camille Travis; Michele Buda; Movses & Anna Movsesian

In memory of: GOLDIE NERSESIAN (1 Yr)

Requested by: Marguerite Aguilar; Bessie Bedigian & Family

In memory of OSCAR LAFIAN (2 Yrs)

Requested by: Eleanor Lafian

In memory of: ANAHID KACHADOORIAN (5 Yrs), GARABED KACHADOORIAN (13 Yrs)

Requested by: Ara & Cynthia Kachadoorian; Dr. David Yangouyan, Harry, Chris & Licia Yangouyan

In memory of: PAUL O. BARDIZBANIAN

Requested by: Greg, Karin, Eddie & Nishan Bardizbanian

In memory of: Beloved mother, & grandmother, TOORIG BARONIAN, beloved sister & aunt, ALICE KOCHYAN

Requested by: Helen & Harry Derderian; Pamela, Eric & Ryan

In memory of: SHNORHIK ASDOURIAN, JOHN ASDOURIAN, PAUL ASDOURIAN, DIANA ASDOURIAN, GEORGE GRIGORIAN

Requested by: Ann & Vera Grigorian

In memory of: MARIAM MOSSOIAN

Requested by: Barkey Mossoian

In memory of: RUBEN G. MIKITAROFF SR. (26 Yrs)

Requested by: Cecelia M. Mikitaroff

CANDLES

The candles are lit in loving memory of OSCAR LAFIAN; requested by Eleanor Lafian

PRAYERS

Prayers for a speedy recovery & good health for Peter Crane are requested by
Aram & Seta Najarian and Family

EASTER LILIES

Remember or honor a loved one on Easter Sunday with a donation for lilies to beautify the altar and the sanctuary. All donations will be listed in the Easter Sunday bulletin, unless otherwise requested. Please contact Rose Gerjekian (248-588-6082), or Pearl Mooradian (248-358-4797) to make a donation.

St. Sarkis Armenian Apostolic Church

March 16, 2014

Third Sunday of the Great Lent - The Prodigal Son

Morning Service 10:00 AM

Divine Liturgy 10:45 AM

✠ DAILY READINGS ✠		
M A R C H	17	Colossians 2:8-3:4
	18	Hebrews 11:1-31
	19	Exodus 2:23-3:15; Joel 2:21-32
	20	Isaiah 45:17-26; Ephesians 3:14-4:13
	21	Deuteronomy 8:11-9:10; Job 12:1-13:6; Isaiah 42:1-8
	22	Proverbs 20:6-22; Jeremiah 4:21-24; 2 Corinthians 4:1-11; John 9:39-10:10

Տ. Հրանդ Քրիստի. Գեորգեան, Հովի

Rev. Fr. Hrant Kevorkian, Pastor

Phone: 313.336.6200 - Cell: 857.318.9799 - Fax: 313.336.4530

Church E-mail address: office@saintsarkis.org

St. Sarkis's Website: <http://www.saintsarkis.org>

2 Corinthians 6:1-7:1

As God's co-workers we urge you not to receive God's grace in vain. For He says, "In the time of my favor I heard you, and in the day of salvation I helped you." I tell you, now is the time of God's favor, now is the day of salvation.

We put no stumbling block in anyone's path, so that our ministry will not be discredited. Rather, as servants of God we commend ourselves in every way: in great endurance; in troubles, hardships and distresses; in beatings, imprisonments and riots; in hard work, sleepless nights and hunger; in purity, understanding, patience and kindness; in the Holy Spirit and in sincere love; in truthful speech and in the power of God; with weapons of righteousness in the right hand and in the left; through glory and dishonor, bad report and good report; genuine, yet regarded as impostors; known, yet regarded as unknown; dying, and yet we live on; beaten, and yet not killed; sorrowful, yet always rejoicing; poor, yet making many rich; having nothing, and yet possessing everything.

We have spoken freely to you, Corinthians, and opened wide our hearts to you. We are not withholding our affection from you, but you are withholding yours from us. As a fair exchange—I speak as to my children—open wide your hearts also.

Do not be yoked together with unbelievers. For what do righteousness and wickedness have in common? Or what fellowship can light have with darkness? What harmony is there between Christ and Belial? Or what does a believer have in common with an unbeliever? What agreement is there between the temple of God and idols? For we are the temple of the living God. As God has said: "I will live with them and walk among them, and I will be their God, and they will be My people." Therefore, "Come out from them and be separate, says the Lord. Touch no unclean thing, and I will receive you." And, "I will be a Father to you, and you will be My sons and daughters, says the Lord Almighty."

Therefore, since we have these promises, dear friends, let us purify ourselves from everything that contaminates body and spirit, perfecting holiness out of reverence for God.

Luke 15:1-32

The Parable of the Lost Sheep

Now the tax collectors and sinners were all gathering around to hear Jesus. But the Pharisees and the teachers of the law muttered, "This man welcomes sinners and eats with them."

Then Jesus told them this parable: "Suppose one of you has a hundred sheep and loses one of them. Doesn't he leave the ninety-nine in the open country and go after the lost sheep until he finds it? And when he finds it, he joyfully puts it on his shoulders and goes home. Then he calls his friends and neighbors together and says, 'Rejoice with me; I have found my lost sheep.' I tell you that in the same way there will be more rejoicing in heaven over one sinner who repents than over ninety-nine righteous persons who do not need to repent.

The Parable of the Lost Coin

"Or suppose a woman has ten silver coins and loses one. Doesn't she light a lamp, sweep the house and search carefully until she finds it? And when she finds it, she calls her friends and neighbors together and says, 'Rejoice with me; I have found my lost coin.' In the same way, I tell you, there is rejoicing in the presence of the angels of God over one sinner who repents."

The Parable of the Lost Son

Jesus continued: "There was a man who had two sons. The younger one said to his father, 'Father, give me my share of the estate.' So he divided his property between them. "Not long after that, the younger son got together all he had, set off for a distant country and there squandered his wealth in wild living. After he had spent everything, there was a severe famine in that whole country, and he began to be in need. So he went and hired himself out to a citizen of that country, who sent him to his fields to feed pigs. He longed to fill his stomach with the pods that the pigs were eating, but no one gave him anything. "When he came to his senses, he said, 'How many of my father's hired servants have food to spare, and here I am starving to death! I will set out and go back to my father and say to him: Father, I have sinned against heaven and against you. I am no longer worthy to be called your son; make me like one of your hired servants.' So he got up and went to his father.

"But while he was still a long way off, his father saw him and was filled with compassion for him; he ran to his son, threw his arms around him and kissed him. "The son said to him, 'Father, I have sinned against heaven and against you. I am no longer worthy to be called your son.' "But the father said to his servants, 'Quick! Bring the best robe and put it on him. Put a ring on his finger and sandals on his feet. Bring the fattened calf and kill it. Let's have a feast and celebrate. For this son of mine was dead and is alive again; he was lost and is found.' So they began to celebrate.

"Meanwhile, the older son was in the field. When he came near the house, he heard music and dancing. So he called one of the servants and asked him what was going on. 'Your brother has come,' he replied, 'and your father has killed the fattened calf because he has him back safe and sound.' "The older brother became angry and refused to go in. So his father went out and pleaded with him. But he answered his father, 'Look! All these years I've been slaving for you and never disobeyed your orders. Yet you never gave me even a young goat so I could celebrate with my friends. But when this son of yours who has squandered your property with prostitutes comes home, you kill the fattened calf for him!' "'My son,' the father said, 'you are always with me, and everything I have is yours. But we had to celebrate and be glad, because this brother of yours was dead and is alive again; he was lost and is found.'"

Պօղոս Առաքելոյ Կողմ Կորնթացիներուն Գրուած Երկրորդ Նամակն

(6:1-7:1)

Արդ, որովհետեւ Աստուծոյ գործակիցներն ենք, կ'աղաչենք ձեզի, մի վասնէք Աստուծով ձեր ստացած չնորհքը: Որովհետեւ Աստուած կ'ըսէ.-

«Երբ յարմար ժամանակը եկաւ՝ լսեցի քեզ, երբ փրկութեան օրը Հասաւ՝ օգնեցի քեզի»:

Ահա Հիմա է այդ յարմար ժամանակը. Հիմա է փրկութեան օրը:

Որեւէ բանով պատճառ մի ըլլաք որ Աստուծոյ գործը խափանուի կամ վարկաբեկուի. այլ բոլոր պարագաներուն ալ դուք ձեզ Համբերութեամբ յանձն առնելով նեղութիւնը, վիշտը, չարչարանքը, ծեծը, բանտը, խրովարարներու վայրագութիւնները, յոգնութիւնը, անքնութիւնը, անօթութիւնը: Աս բոլորը տարեք՝ մաքուր սրտով գիտակցօրէն, Համբերութեամբ, քաղցրութեամբ, Սուրբ Հոգիով անկեղծ սիրով ճշմարտութիւնը քարոզելով Աստուծոյ գօրութեամբ եւ արդարութեամբ զինուած չարին դեմ յարձակելու եւ ինքզինք պաշտպանելու Համար: Մի այլայլեք ոչ փառքէն եւ ոչ անարգանքէն, ոչ գովասանքէն եւ ոչ մեղադրանքէն: Մարդիկ մտրած թող ըսեն մեզի. մենք գիտենք ճշմարտութենէն չենք շեղած: Թող չուզեն մեզ ճանչնալ, մենք գիտենք թէ մեզ լաւ կը ճանչնան: Թող մեռած սեպէն մեզ. մենք ահա կենդանի ենք: Թող մեզ պատժապարտ Համարեն. մենք գիտենք թէ մահուան դատապարտութենէն ազատած ենք: Թող մեր կեանքը տխուր կարծեն. մենք միշտ ուրախ ենք: Աղքատ թող սեպէն. մենք շատերու կեանքերը կը ճոխացնենք: Այո, կը թուի թէ ոչինչ ունինք, մինչդեռ ամէն ինչ ունինք:

Ահա սիրելի Կորնթացիներ, ամէն ինչ բաց եւ անկեղծ սրտով ըսի ձեզի: Դուք ինչո՞ւ կը գծուարանաք արտայայտուելու: Ոչ իմ պատճառովս Հարկաւ, այլ պարզապէս՝ ձեր սէրը արտայայտելու կը քաշուիք: Բայց կ'ուզեմ որ ինծի պէս բանաք ձեր սիրտերը եւ ազատօրէն խօսիք դուք ալ. չէ՞ որ իմ զաւակներս էք դուք:

Բնաւ անհաւատներուն լծակից մի ըլլաք: Ի՞նչ կապ կրնայ ունենալ արդարը անօրէնին Հետ, կամ ի՞նչ նոյնութեան եզր կրնայ ըլլալ ըյսին ու խաւարին միջեւ: Ի՞նչ Համաձայնութիւն կրնայ ըլլալ Քրիստոսի եւ Սատանային միջեւ, կամ ի՞նչ գործ ունի Հաւատացեալը անհաւատին Հետ: Ի՞նչ նմանութիւն կայ Աստուծոյ տաճարին եւ մեհեաններուն միջեւ:

Արդարեւ, մենք ենք կենդանի Աստուծոյ տաճարը, ինչպէս Աստուած ինք ըսաւ.-

«Անոնց մէջ պիտի բնակիմ եւ անոնց Հետ պիտի ապրիմ: Ես իրենց Աստուածը պիտի ըլլամ եւ անոնք՝ իմ ժողովուրդս»:

Ահա թէ ինչու Աստուած կը Հրահանգէ մեզի.-

«Անջատ եւ Հեռու կեցէք Հեթանոսներէն. պիղծ բաներու մի դաչիք, եւ ես ձեզ պիտի ընդունիմ: Ես ձեզի Հայր պիտի ըլլամ եւ դուք իմ սղաքս ու աղջիկներս պիտի ըլլաք»- կ'ըսէ ամենակալ Տէրը:

Սիրելիներ, այս խոստումները մեզի եղած են: Ուստի Հեռու մնաք մարմնական եւ Հոգեկան ամէն պղծութենէ, մենք մեզ կատարելապէս մաքրենք՝ Աստուծոյ երկիւղովը ապրելով:

Յիսուս Քրիստոսի Աւետարանէն Ըստ Դուրսի (15:1-32)

Հաստ մը մաքսաւորներ եւ մեղաւորներ Յիսուսի կու գային՝ զինք լսելու Համար: Փարիսեցիներն ու Օրէնքի ուսուցիչները սկսան տրանջալ ըսելով.

-Ինչպէ՞ս կ'ըլլայ որ այս մարդը մեղաւորները կ'ընդունի եւ անոնց Հետ կը ճաշէ:

Յիսուս Հետեւեալ առակը պատմեց անոնց.

Ենթադրենք որ ձեզմէ մէկը Հարիւր ոչխար ունի: Երբ անոնցմէ մէկը կորսնցնէ, չի՞ ձգեր իննիսունինը արօտավայրին մէջ եւ չ'երթար կորսուածին ետեւէն, մինչեւ որ գտնէ զայն: Եւ երբ գտնէ՝ ուրախութեամբ իր ուսերուն վրայ կը դնէ եւ սուն կը դառնայ, կը կանչէ իր բարեկամներն ու դրացիները եւ կ'ըսէ անոնց. «Ուրախացէք ինծի Հետ, որովհետեւ կորսուած ոչխարս գտայ»: Կ'ըսեմ ձեզի, երկինքի մէջ նոյնպէս ուրախութիւն պիտի ըլլայ մէկ ապաշխարող մեղաւորի Համար, քան իննսունինը արդարներու Համար, որոնք ապաշխարութեան պէտք չունին:

Կամ ենթադրենք թէ կին մը տասը արծաթ դաշեկան ունի: Երբ անոնցմէ մէկը կորսնցնէ, ճրագը չի՞ վառեր եւ սունը ուշագրութեամբ չ'աւեր, մինչեւ որ դաշեկանը գտնէ: Եւ երբ գտնէ, կը կանչէ իր բարեկամնո՛հներն ու դրացիները եւ կ'ըսէ անոնց. «Ուրախացէք ինծի Հետ, որովհետեւ կորսնցուցած դաշեկանս գտայ»: Կ'ըսեմ ձեզի, Աստուծոյ Հրեշտակները նոյն ձեւով պիտի ուրախանան մեղաւորի մը Համար, որ կ'ապաշխարէ:

Ապա շարունակեց.

Մարդ մը երկու զաւակ ունէր: Կրտսերը Հօրը ըսաւ. «Հայր, քու ստացուացքէդ ինծի ինկած բաժինը Հիմա սուր ինծի»: Եւ Հայրը իր զաւակներուն միջեւ բաժնեց իր ունեցածը: Քանի մը օր ետք, կրտսեր զաւակը առաւ իր ամբողջ Հարստութիւնը եւ Հեռու երկիր մը գնաց: Հոն անառակ կեանք մը ապրելով միսեց Հարստութիւնը եւ սպառեց իր ամբողջ ունեցածը:

Պատահեցաւ որ այդ երկրին մէջ մեծ տով մը տիրեց, երբ արդէն ինք սկսած էր աղքատանալ: Ուստի գնաց այդ երկրի քաղաքացիներէն մէկուն քով ծառայ եղաւ, եւ անիկա իր ազարակը դրկեց զինք՝ խող արածելու Համար: Նոյնիսկ պատրաստ էր խողերուն կերած եղջիւններէն իր փորը լեցնելու, սակայն ոչ ոք կու տար իրեն: Երբ անդրադարձաւ իր վիճակին, ինքնիրեն ըսաւ. «Հօրս տան մէջ քանի՞ գործաւորներ կան, որոնք իրենց պէտք եղած կերակուրէն աւելին ունին, մինչ ես Հոս անօթութենէ կը մեռնիմ: Ելլեմ երթամ Հօրս քով եւ ըսեմ իրեն. Հայր մեղանչեցի Աստուծոյ եւ քեզի դեմ: ալլեա արժանի չեմ քու որդիդ կոչուելու. զիս քու գործաւորներէդ մէկը նկատէ»: Ապա եղաւ եւ Հօրը քով գնաց:

Տակաւին տունէն բաւական Հեռու էր, երբ Հայրը տեսաւ զինք ու գիժաց. վազելով դիմաւորեց զայն, վիզին փաթթուեցաւ եւ Համբուրեց: Որդին Հօրը ըսաւ. « Հայր մեղանչեցի Աստուծոյ եւ քեզի դեմ. ալլեա արժանի չեմ քու որդիդ կոչուելու»: Հայրը իր ծառաներուն Հրամայեց. «Անմիջապէս բերէք լաւագոյն պատմուճանք եւ Հագցուցէք իրեն. մատանի անցուցէք իր մատին եւ կօշիկ տուէք իրեն: Բերէք պարարտ Հորթը, մորթեցէք, ուտենք եւ ուրախանանք: Որովհետեւ իմ այս զաւակս մեռած էր՝ ողջնցաւ, կորսուած էր՝ գտնուեցաւ»: Եւ սկսան խրախճանքի:

Մինչ այդ, երեց զաւակը ազարակ կը գտնուէր: Վերադարձին, երբ տան մօտեցաւ, երգի ու պարի ձայներ լսեց: Կանչեց ծառաներէն մէկը եւ Հարցուց թէ ինչ կայ: Ծառան ըսաւ իրեն. «Եղբայրդ եկաւ, եւ որովհետեւ ողջ-առողջ վերադարձաւ, Հայրդ պարարտ Հորթը մորթեց»: Երեց եղբայրը զայրացաւ եւ չուզեց ներս մտնել: Աս մասին իմանալով Հայրը դուրս եղաւ եւ աղաչեց որ ներս մտնէ: Իսկ անիկա պատասխանեց. «Տարիներէ ի վեր քեզի կը ծառայեմ. ոեւէ մէկ Հրահանգդ չանտեսեցի, եւ սակայն նոյնիսկ ու մը չտուիր ինծի, որ ուրախանայի բարեկամներուս Հետ: Մինչդեռ, երբ եկաւ այն որդիդ, որ քու ստացուածքդ պոռնիկներուն Հետ միսեց, պարարտ Հորթը մորթեցի որ անոր Համար»: Հայրը ըսաւ. «Տղաս, դուն միշտ ինծի Հետ ես եւ ամբողջ ունեցածս քուդդ է: Սակայն Հիմա պէտք է ուրախանանք եւ ցնծանք, որովհետեւ այս եղբայրդ մեռած էր՝ ողջնցաւ, կորսուած էր՝ գտնուեցաւ»: